

5 cent.

La Veu de Catalunya

ANY 1. NÚM. 1

BARCELONA: DILLUNS 2 DE JANER DE 1899

EDICIÓ DEL MATÍ

DIARI DE AVISOS Y NOTICIAS

ADMINISTRACIÓ: Rambla de les Flors, 25. — Teléfono núm. 152

PREUS DE SUSCRIPCIÓ.

Barcelona, un mes. 1 peseta.

Borsa i mestre. 4 id.

ANUNCIS A PREUS CONVENCIONALS

Dura la edició del vespre se saben esquelles mortuorias fins à las sis de la tarda

Sant del dia: Sant Blidulf, abat, fill de Tarragona; Sant Macari, abat y Santa Emma, víuda y monja.
Sant de demà: Daniel, màrtre; Sant Florenci, bisbe y màrtre y Santa Genoveva, verga.
Quaranta horas: Continuarán en la Catedral Basílica. S'expòsserà a dos quarts de vuit del matí y se reservarà a dos quarts de sis de la tarda. Domà continuaran en la mateixa Santa Iglesia.
Cor de Maria: Fa la visita a la Mare de Déu de l'Àngel, en sa iglesia, ó en la de Santa Maria del Mar. — Demà a la Mare de Déu de la Providència, en el PI, ó de la Visitació, en les Salesas. (Ensaixos).
La Missa d' avuy: Es de la Octava de Sant Esteve proto-martire. — La de demà, de la Octava de Sant Joan Apóstol y Evangelista.

2 de Janer

Observatori meteorològich de la Universitat. Dia 31 Debre. 1899
 Horas d' observació: 9 del matí; 3 de la tarda. — Baròmetre 40 y al nivell del mar: 762°70; 761°12. — Temperatures. Mànimes: 26°7 sol; 14° sombra. — Mínima: 3°6 sombra. — Ermòmetre tipus: 92°, 120. — Graus d' humitat: 483, 365. — Pluja en 24 hores: milímetres 0'00. — Aigua evaporada en 24 hores: 3'30. — Vents. — Direcció: ESE: NNO. — Velocitat per 1'4'6. — Estat del cel: Nuvolós. — Nuvolos. — Classe: Cirr. cum.; idem. — Canitut: 0'8. — Sortida del Sol: 7 h. 28 m. — Posta 4 h. 41 m. — Sortida de Lluna: 10 h. 14 m. — Posta 10 h. 50 m.

LA SENYORA

Donya Teresa Soler y Gonsé Viuda de don Joan Pin y Gassó

Morí l' 11 del mes prop-passat á la edad de 83 anys
havent rebut los Sants Sagraments

(C. A. C. S.)

Sos fills, don Josep y don Emili Pin y Soler; filla política, neta, nets, nebots (presentes y ausentes), al recordar á nos demés parents, amics y coneguts tan sentida pèrdua, los hi preguen la tinguin present en sus oracions y se serviran assistar als funerals que se celebrenán a las deu del matí, d' avuy, dilluns, dia 2 del corrent mes de Janer, en la parroquia Iglesia de la Concepció.

Las missas després del Ofici y tot seguit las del perdó.

Per respecte á la santetat del temple, lo dol se dona per despedit.

D.ª Dolores Galwey y García de Cabot

Morí lo 20 de Desembre últim
havent rebut los Sants Sagraments y la Bendició Apostólica

(E. P. D.)

Son viudo, don Dionis Cabot, germans, mares políticas, germans y oncles polítics, nebots, cosins y demés parents, y la ràho social Viuda de Francisco Cabot y fills, preguen á sos amics y coneguts que tingan á bé concorrer als funerals que, pera l' etern repos de la sua ànima, se celebraran avuy, dilluns, dia 2, a las deu, en la Iglesia parroquial de Santa Agnès.

Las missas acaben de l' ofici y desseguida la del pàrdó

Lo dol se dona per despedit.

No's convida particularment

L' Emm. Sr. Cardenal bisbe de Urgell, l' Emm. y Rdm. Sr. Arquebisbe de Tarragona y els Excm. ó Ilms. Srs. bisbes de Barcelona y Solsona, concedexen, respectivament, 100, 80 y 40 dies d' indulgència a cada un dels devots de sa jurisdicció per cada missa que ochenin, Sagrada Comunió que apliquen; Rosari ú oració que resina per l' etern repos de la sua ànima.

CHAMPAGNE CODORNIU

MEDALLA D'OR EN LA EXPOSICIÓ D'ANVERS

Cognacs en los Colmados, Ultramarins, Fondas y Restaurants

GRANJA-TORRE DE SAGARRA

SANTA COLOMA DE GRAMANET

LOT DE CABRA Y DE VACA — OUS DEL DIA — VINS DE TAULA Y RANCHOS

Se reben encàrrecs: Portaferrissa, 28, porteria y Mercaders, 3 pral.

GIMNÀS Y ACADEMIA D'ESGRIMA

DE FRANCISCO SOLÉ

Duxas, tiro, banys de pila y á domicili

30 duxas: 25 pessetas

Montjuich del Carme, núm. 5

25 RAMBLA DEL CENTRO 25

MASCARU Y COMAS

JOYAS, RELLOTJES, PEDRERIA, ENCARRECHS

ANELLS D' OR DE LLEI DESDE 2 PESSETAS

RELLOTJES d' acer y nikel á preus FABULOSAMENT BARATOS

Gran NOVETAT en articles xapats d' or d' un gust delicat y baratissime.

OBJECTES PERA REGALOS

LIQUIDACIÓ DE TOTAS LAS EXISTÈNCIAS PER CAMBI de MODELS y DIBUIXOS

Fayans Catalá

..... ARIBAU, N. 67

Pisos primers y segons, restaurats, ab mobles, y una econòmica galeria, etc., 14 y 18 dars.

Clars, 62 y 63.

La Veu de Catalunya

El títol es ja un símbol de la nostra cultura.

Anem á fer sentir La Veu de

Catalunya, que es una armonia for-

mada per una gran varietat de sons, ar-

monia en qual unitat se fonen desde la

aspiració idealista propia dels esperiti-

sos creïdents, fins al clam de dolor del

home no més se sent dels obstacles mo-

mentants que entrebancen la seva en-

creïda.

Aspirém á ser ressoé fidel del sentiment

del pensament de Catalunya, y com

que en los pobles lo mateix que en los

individuos, no's presenten en la forma

Mes la nostra publicació no ha de limitar-se á trasmetre ab fidelitat lo resso d' aquest concert; té també en ell lo seu paper propi y l'hi te entre'ls que treballan per reivindicar la personalitat del poble català, entre'ls que aspiran á tornar una completa autonomia.

Catalunya te com totas las nacionalitats ben constituidas una vida econòmica, interessos materials que representan lo pa de cada dia dels milers de famílies que la forman; té una vida artística, perfum de la esquisida sensibilitat de la seva ànima nacional; una vida intel·lectual, produpte de las energías de la intel·ligència; una vida política, tradució del criteri de conducta de la colectivitat; una vida moral y religiosa, fruyt de la seva consciència dels devers de home á home y de classe á classe y del home ab Déu.

En totes aquestes esferes desitjém que la vida de Catalunya siga ben catalana: catalana per l'esperit que la informa, catalana per la forma en que s'encaixi, catalana per l'element propulsor del seu creixement y desenvolupament. Y per axó cal que Catalunya tinga plena autonomia. En tots los rams about la activitat del nostre poble ha pogut moure's ab un xic de desembars: lo progrés ha estat extraordinari y ens ha posat en camí d'atenyir als pobles més civilitzats d'Europa. La indústria y lo comerç de la nostra terra son testimonis de las nostres aptituds organitzadoras; lo nostre renaxement artístic y literari en lo qual repercuten sempre ab intensitat elocuentíssima totas las vibracions del art universal, fan esperar períodes de plenitud explendorosa; los hàbits y las costums de la nostra gent son manifestació d'una gran cultura moral.

Y tot axó á pesar del Estat que ensliga de mans, y 's complau en multiplicar los entrebancs y en aumentar d'un modo intolerable las càrregues públiques y en corrompre lo cos social encomanant la gangrena que se'l menja. Si Catalunya viu y progressa entremij de semblant desgavell, quina no farà la seva prosperitat si portés al govern y á la administració proprias las aptituds organitzadoras que ha comensat á desarollar en la esfera industrial y en la artística!

Hem de combatre, doncs, las invasions del Estat en la vida social y en la privada, y travallar per tornar lo moviment y la vida als organismes na-

turals de la societat: municipis, comarcas, corporacions, casi atrofias avuy per la opressió dels poders públics; y per donar llibertat al ciutadà, carregat avuy de drets constitucionals, que son impròprios inalienables ab arreglo d' les lleis, axó es mentres no s'oposi una ritualitat qualsevol del imponent ceremonial administratiu.

Y en quan á la organització del Estat, hem, d' lluytar per transformarla, á que mantenint la seva unitat pera la gestió dels interessos comuns á totas las regions d' Espanya, quedí la nacionalitat catalana ab plena llibertat d' acció per organizar-se y seguir los seus interessos.

Enteném—com diu la Unió Catalanista, en su manifest del any passat,— que han de quedar á càrrec del poder central del Estat Espanyol las relacions internacionals, l' exèrcit de mar y terra, las relacions econòmiques d' Espanya ab los demés països, la construcció de obras públiques de caràcter general, la resolució de totes las cuestions y conflictes inter-regionals y la formació del pressupost anual de gastos, al que deurán contribuir les regions á proporció de la seva riquesa; tot ab l' lluytar diariament per nostres aspiracions, ab mes titols que cap altre la representa, mereixerà la més viva estimació de tots los devots del Catalanisme.

Pero volém la llengua catalana ab carácter oficial y que sian catalans tots los que a Catalunya desempenyíen càrrecs públics, volém Cortes catalanes, no sols per estatuir nostre dret y lleys civils, sino tot quant se refereix á la organització interior de nostra terra: volém que catalans sian los jutges y magistrats, y que dintre de Catalunya 's fallin en última instància 's plets y causas; volém ser àrbitres de nostra administració, fixant ab entera llibertat las contribucions d' impostos, y volém, en fi, la facultat de poder contribuir á la formació del exèrcit espanyol per medi de voluntaris y diners, suprimint en absolut quintas y llevas en massa y estableint que la reserva regional forosca preste servei tancols dintre de Catalunya.

Pero volém la llengua catalana ab caratter oficial y que sian catalans tots los que a Catalunya desempenyíen càrrecs públics, volém Cortes catalanes, no sols per estatuir nostre dret y lleys civils, sino tot quant se refereix á la organització interior de nostra terra: volém que catalans sian los jutges y magistrats, y que dintre de Catalunya 's fallin en última instància 's plets y causas; volém ser àrbitres de nostra administració, fixant ab entera llibertat las contribucions d' impostos, y volém, en fi, la facultat de poder contribuir á la formació del exèrcit espanyol per medi de voluntaris y diners, suprimint en absolut quintas y llevas en massa y estableint que la reserva regional forosca preste servei tancols dintre de Catalunya.

Un bolsista

PER NARCIS OLLET

Encare no fà dotze anys, època á que m' referisco, que tot just començava a dibuxar l' avuy ja hermosa Rambla de Catalunya algunes cases erigides á banda y banda com militars gegantins d' una ruta naixent en que l' home havia posat fe. Y que non'n calia poca pera bastir allí edificis de cinch pisos qu' eran pels seu estatdants com un destero de la ciutat! Pel mitjà hi atravesava un guilejant y barrancs lo líit de la riera d' Malla, salpicat de pontets de fusta, que s' havien de guanyar ab escala provisional y perillosa y que s' aixecaven bona cosa sobre l' nivell de les infàmades vorras. No hi havia acera continua, ni arbres, ni més qu' un qu' altre fanal perdut y esmorzat com estrelles d' un cel entelat. Quan amenaven plujas equinoccials, ja començaven los veïns a tremolar recordant desfets d' aquella riera. Los xafes un xic forts y las llargues plujas d' hivern s' aixecaven al qui no tinguis coratge d' atravesar la pestilença llauna que s' feia al entorn de les cases. Pero axó no obstanta que aquestes tingueren més demanda que les de la ciutat vella, que les de les grans vies urbanes.

Alguns días després d'aquesta conversa, desembocant de la Gran-via al bo de la tarda, sento uns grans crits. Aprofito'l pas, y veig els borals de la riera inmobilats a casa coronats d'una multitud ansiosa, que crida, brasseja y xiscla, mirant enllaire, fita los ulls al quint pis de D. Pau Guasch. Lo cor se m'estreny, l'espant se'm pinta á la cara, las canals gayre se'm segen. Era horros!

Aquell galapet colossal, creyentse perseguit per lladres, després de denunciar socors ab veu desesperada, allí, á la vista de tothom, engambuntla penosament, ha traspassat la barana, s'ha esmunyit barrots avall y, si cau no cau, fa un quart d'hora, qu'està penjant d' aquella altura immensa, esgarrapant ab la punta del peu, l' devanta per trobarhi suport, esbalegantse com un enfolonet de por, y fent miraclos de resistència de maureca, qu'amenaceja fallar ab cunyades tremolines.

